

Recollida selectiva de residus

El nou sistema imposat per l'Ajuntament de Sant Cugat s'hauria pogut fer millor si s'hagués comptat amb l'EMD de Valldoreix i el veïnat.
→ pàg. 3

Aparcar a l'Estació

El Govern de l'EMD de Valldoreix proposa un arranament del conjunt d'aparcaments de l'estació per tal que el veïnat de Valldoreix ho tinguem més fàcil.
→ pàg. 4

El Consell de la Vila

Aviat es farà la convocatòria pel principal òrgan de participació ciutadana.
→ pàg. 5

Matar el missatger

L'escàndol dels càrrecs de «Junts» a Valldoreix porta cua. Pretenen coartar la llibertat de la premsa local.
→ pàg. 6

La nova taxa d'escombraries

Un impost i una taxa. L'Ajuntament de Sant Cugat ens cobra el servei dues vegades, i, a sobre, ens diu que ens ha fet un 26% de descompte.
→ pàg. 7

Entrevista: Assumpta Pla

La presidenta del Casal de la Gent Gran de Valldoreix ens explica què és el Casal i la seva visió sobre temes de la vila.
→ pàg. 8

I també:

La Festa de l'Arbre → pàg. 6
Amor pels animals → pàg. 7

Editorial

Es podria haver fet bé i no s'ha fet

La feina ben feta no té fronteres, la feina mal feta no té futur. Són dues frases que a Catalunya van fer fortuna, però sembla que l'Ajuntament de Sant Cugat no les va interioritzar. Vet aquí algunes perles en relació amb Valldoreix.

El sistema de recollida de residus

El sistema podria ser bo, i podria millorar el percentatge de reciclatge i separació. Quina llàstima que l'Ajuntament de Sant Cugat l'hagi gestionat tan malament.

- L'Ajuntament de Sant Cugat podria haver parlat amb Valldoreix i no hi va parlar.
- Els cubells podrien cabre als armariets i no hi caben.
- Els cubells es podrien haver comptat i en falten.
- L'App podria funcionar i no funciona bé.
- Les preguntes del veïnat, les podrien haver respost amb sentit i l'Ajuntament va fugir d'estudi.
- La taxa de recollida s'hauria de cobrar una sola vegada i ens la cobren per duplicat.

I la comissionada mirant cap a l'altre costat... Per a què serveix la comissionada?

La gestió de la urbanització de l'Avinguda Baixador

- Es podria haver aprofitat el moment del soterrament de les línies d'alta tensió i en quinze anys l'avinguda està com estava.
- Els diners per a l'Avinguda Baixador podrien gastar-se amb visió de futur i Sant Cugat proposa una capa de rodament de curta durada per sortir del pas.
- Hauria de ser un passeig tranquil i, si no vigilem, es pot convertir en una via directa a l'autopista.

I la comissionada mirant cap a l'altre costat... Per a què serveix la comissionada?

La comissionada

- «Junts» no va acceptar que va perdre les eleccions i es va inventar el càrrec de comissionada. Diu que, a Sant Cugat, va trobar les arques buides. Així i tot, va inventar un càrrec ben pagat i encara ara no se sap per a què serveix. ◀

Qui som?

*més***vdX** Veïnat Progressista de Valldoreix, som un grup de persones d'esquerreres i progressistes, que estimem Valldoreix, que ens agrada fer poble i que hem trobat en l'Associació una plataforma per posar en comú propostes de millora.

Alguns de nosaltres vivim aquí des de fa anys, quan era una vila d'estiueig amb bona relació de veïnatge. El creixement i el canvi urbanístic no ens fa oblidar els nostres valors humans.

Altres, hem triat Valldoreix més recentment per viure-hi, però hi hem arrelat i volem que els nostres fills també ho puguin fer.

Creiem que la política és l'eina fonamental per vetllar per un creixement harmònic i socialment just. Som plurals, uns som independents i altres de diversos partits progressistes.

Des de fa anys treballem per la unió de les esquerreres al nostre poble i hem estat el nucli de les diferents candidatures de coalicions de partits de progrés que s'han presentat a Valldoreix.

Per evitar confusions amb altres Associacions germanes que tenen sigles semblants (APVV) a la nostra (AVPV), d'ara endavant ens presentem com

*més***vdX** – Veïnat Progressista de Valldoreix

Què fem?

Acció

Estudiem els temes a tractar als Plens del Consistori de Valldoreix i fem aportacions a través dels vocals dels partits d'esquerreres.

Exposem el nostre criteri amb respecte i amb ànim col·laborador.

Aportem idees i reflexions per a l'acció de govern.

Festes

A més de l'activitat social i política, organitzem festes obertes a tothom: • **Sardinada** popular per la Festa Major. • **Revetlla familiar** de Sant Joan. • **Paella republicana** pels volts del 14 d'abril, dia de la República. • **Festa de l'arbre**, amb plantació d'arbres en llocs d'especial valor paisatgístic.

- *Ens reunim un cop al mes.*
- *Aportem una quota anual voluntària.*

Fes-te'n soci!

<http://mesvdx.cat/soci.html>

Butlletí no periòdic d'informació de Valldoreix de l'Associació *Veïnat Progressista de Valldoreix*.

✉ mesvdx@mesvdx.cat

🌐 www.mesvdx.cat

📄 valldoreixprogressista.blogspot.com/

Recollida selectiva de residus

La necessitat de fer un nou contracte obria una possibilitat de millora que s'ha estrocat perquè l'Ajuntament de Sant Cugat ignora com és Valldoreix

A Valldoreix feia dècades que la recollida selectiva porta a porta era un sistema consolidat que funcionava bé. Les bosses es protegien dels animals amb armaris situats a la tanca de les cases, encara que no totes en tenen. L'Ajuntament de Sant Cugat va licitar un nou contracte amb un nou model de recollida, basat en contenidors de colors proveïts d'un xip identificador.

Per què l'Ajuntament no va comptar amb l'EMD, que és qui coneix les singularitats de la vila?

Un dels avantatges del nou model és que només les fraccions d'orgànica i la resta s'han de posar amb bosses dins el cubell. Les altres, es poden posar sense bossa.

Les queixes del veïnat arranquen tan bon punt el nou model començà a caminar: els cubells no caben als armariets, alguns veïns els penjen a les tanques per protegir-los dels animals, hi ha residus escampats arreu, hi ha cubells que estan hores als carrers fins que els veïns tornen a casa, i com que no estan identificats exteriorment, no hi ha evidència que cada veí recuperi el seu. Els escombriaires porten al canell un lector del xip per identificar les fraccions que aporta cada usuari, que s'haurien de poder comprovar en una aplicació, que sovint mostra dades errònies.

El desplegament del nou sistema és un despropòsit absolut:

- Reunió inicial mal organitzada i caòtica per comunicar-ho al veïnat
- Persistent manca d'informació
- Pèssima organització del repartiment dels cubells; encara hi ha molts habitatges sense

- Bustiada d'impresos sense esmentar ni dia ni hora, on diu que s'ha intentat lliurar els cubells i que no hi havia ningú a casa, en alguns casos entregats en mà!, o a llars que ja els tenien feia dies
- Incapacitat per atendre les preguntes i queixes dels veïns

Un desori amb noms i cognoms: l'alcalde Vallès i la tinenta d'alcaldia Paraira de l'Ajuntament de Sant Cugat, que han volgut imposar el seu projecte sense comptar amb l'EMD, a qui han informat quan ja tot estava decidit i adjudicat.

Ens preguntem per què no es va adoptar un sistema basat en la recollida amb bosses als armaris, o en cubells que hi càpiguen.

Davant el desconcert, l'EMD va demanar aturar la implantació i repensar entre tots com continuar, però no ha tingut èxit i l'Ajuntament ha anat avançant en la implantació del nou sistema. Per eludir responsabilitats, Sant Cugat ha arribat a dir, en una reunió informativa, que Valldoreix va proposar els cubells xipats. Aquesta reunió **es va celebrar onze mesos després** de l'adjudicació del contracte per deu anys.

Ara, cal buscar com resoldre aquest desori, perquè el nou model ofereix molts dubtes

sobre la seva idoneïtat per a Valldoreix.

No val posar pedaços ni proposar el primer que els vingui al cap. S'ha de treballar amb sentit comú i seny per fer-ho bé. L'Ajuntament proposa coses improvisades i contradictòries, com posar els xips als armaris o acceptar que qui vulgui continuï com abans i que no faci servir els cubells. Esperen que la cosa mori sola? Hem perdut una oportunitat de millora pels pròxims deu anys! **Haurien d'aprendre a escoltar i col·laborar amb l'EMD de Valldoreix.** ◀

Arranjament de l'aparcament al voltant de l'estació

Probablement en aquesta legislatura els valldoreixencs podrem aparcar fàcilment a l'estació.

Molts veïns que viuen distants de l'estació hi van amb cotxe per anar a treballar cada dia en tren, i passen el calvari de trobar un aparcament. El problema és d'interès general. Actualment, al voltant de l'estació hi ha tres zones:

La **zona 1**, formada pel pàrquing de la plaça i el carrer adjacent del Bruc (on els dissabtes s'installa el Mercadet). Això suposa més de 200 places. En vermell al mapa.

La **zona 2**, encara no asfaltada, a la plaça de can Cadena, al darrere de la Floristeria, formada per dos fragments en dos nivells. Ara pot acollir uns 170 cotxes, però ben arranjada en podria acollir força més. En blau al mapa.

La **zona 3**, el pàrquing del CAP amb capacitat per a uns 100 vehicles. En carabassa al mapa.

Els aparcaments també els usen veïns de Sant Cugat i de molts pobles veïns que s'atansen a Valldoreix per agafar el tren com si fos un aparcament dissuasiu intermodal per a tota la comarca.

Quines són les intencions de l'EMD?

Pel que sabem, el govern de l'EMD de Valldoreix ha negociat amb l'AMB una **solució d'aparcament per a la zona 1** —voltant de l'estació— consistent a posar mecanismes de control per tal que el veïnat valldoreixenc tinguem **places reservades**. L'AMB posaria a disposició de l'EMD l'aplicació per gestionar l'aparcament.

Hi ha **diverses opcions** per al pàrquing: que sigui **exclusiu o preferent** per als valldoreixencs, i que sigui **gratuït o de pagament**. Aquest pot ser el debat: per què a Sant Cugat els aparcaments són de pagament i a Valldoreix gratuïts? Nosaltres, **mésvdx**—Veïnat Progressista de Valldoreix, **defensem que sigui gratuït per als valldoreixencs**, ja que són d'aparcament de llarga durada en horari laboral. No pot ser que l'aparcament sigui més car que el bitllet del tren.

La modalitat podria ser que a la zona 1 els valldoreixencs poguéssim aparcar sense límit de temps i la gent de fora vila hi pogués aparcar només dues hores.

La resta de zones seguirien com fins ara. Aquest model faria una mica més fàcil la vida al veïnat i manté per a tots els usuaris, vinguin d'on vinguin, la gratuïtat.

Per altra banda, hem de posar també atenció al projecte d'**arranjar la zona 2** de la plaça de Can Cadena: asfaltar, millorant-ne la capacitat, resoldre els dos nivells, col·locar una **pèrgola fotovoltaica** la producció de la qual es destinaria als edificis públics de l'EMD, amb l'estalvi que suposaria. En aquest projecte sembla que hi està interessat l'Ajuntament de Sant Cugat.

Dos projectes ben engrescadors. Esperem resultats ben aviat, sobretot del primer. ◀

Reneix el Consell de la Vila

L'actual govern recupera el màxim òrgan participatiu de Valldoreix

Després de mesos de treball, en el passat Ple de març de l'EMD, es va aprovar finalment la proposta de la nova versió del Reglament de Participació Ciutadana, que inclou el del Consell de la Vila redactat, entre altres, per un grup promotor de veïns de Valldoreix.

El Consell de la Vila és el màxim òrgan de participació ciutadana directa, de caràcter consultiu, deliberatiu i proposicional, en temes d'interès general.

Aquest consell podrà assessorar el govern en temes com el pressupost, la prioritització de les obres públiques, detectar i fer arribar al govern preocupacions i propostes dels veïns. D'ell en dependran els Consells Sectorials, que s'ocuparan

de matèries com la cultura, els esports, el medi ambient, la mobilitat, entre d'altres.

El Consell té una vigència de quatre anys i passat aquest període s'ha de tornar a convocar la renovació dels seus membres.

Esperem que, un cop aprovat definitivament el reglament i fet el procés de selecció dels nous membres, aviat pugui començar a treballar.

Si esteu interessades a formar-ne part, feu atenció a les notícies de l'EMD, que en el seu moment anunciarà el procés de presentació i selecció de candidats.

Una mica d'història

La sessió constituent del primer Consell de la Vila de Valldoreix va tenir lloc el setembre del 2009, fa disset anys, impulsat pel govern del PSC, ERC i ICV i va tenir dos períodes: de setembre 2009 a setembre 2013 i després fins a setembre 2017.

Des d'aleshores, els governs de Convergència i Junts, van decidir no tornar-lo a renovar, i el Consell va quedar aturat, malgrat que era preceptiu, i ha estat inactiu des d'aleshores.

Podreu trobar el nou Reglament de Participació Ciutadana al web de l'EMD, seguint l'enllaç del codi QR: ◀

La Festa de l'Arbre

Una festa anual per a petits i grans, per celebrar la natura de Valldoreix

La festa havia començat el 1949, quan el mestre Narcís Perbellini, que ensenyava als infants de la vila abans que hi hagués escola, va tenir la feliç idea de plantar un pi pinyoner a la plaça de l'estació. Però la celebració es va deixar de fer durant uns anys. Com a anècdota, el pi es va haver d'escapçar el 2018 perquè estava malalt. Els artistes florestans Ariane Patout i René Muller van convertir el tronc en dues cadires escultòriques –a la foto– que finalment es van haver d'eliminar.

El 23 de març del 2014, ja fa dotze anys, la nostra associació va recuperar la Festa de l'Arbre a Valldoreix. Ha plantat arbres o plantes aromàtiques arreu del poble com una aposta per augmentar el verd del nostre voltant i conscienciar la població de la importància del seu manteniment.

Enguany l'hem celebrat el 21 de març. ◀

Matar el missatger

Fer-se passar per víctima quan a un se l'acusa d'haver comès una il·legalitat i, en la mateixa jugada, matar el missatger. Us sona aquesta manera de fer?

Dos càrrecs vinculats a «Junts per Valldoreix» han estat denunciats públicament d'haver comès presumptes irregularitats greus: construccions sense llicència i en sòl no autoritzat —fins i tot sense estudi d'inundabilitat—, llogar habitatges sense cèdula i possibles ingressos no declarats.

Lluïsa Muñoz, vocal de Junts a l'EMD, i el seu marit Marc Monells, coordinador de Junts per Valldoreix. Foto Junts per Valldoreix, Instagram.

No sembla un error puntual, sinó una actuació consolidada al marge de la llei. Com a resposta, cap dimissió, ni assumptió de responsabilitats ni, per descomptat, voluntat de reparar el delictes. Han optat per desviar l'atenció de les acusacions pressionant al mitjà que ho

ha destapat i amenaçant de denunciar al periodista.

Quan un càrrec públic prova de silenciar una investigació periodística, travessa una línia vermella i posa en qüestió el funcionament democràtic.

El problema no és qui informa dels fets, sinó els fets, que —si es confirmen— són molt greus. Atacar un mitjà local encara fa més greu la situació: és on les pressions són més directes i el control més fràgil. És estendre la por de qui denuncia paga.

Una de les persones que suposadament han incomplert la normativa és la mateixa que als Plens de Valldoreix, crida una vegada i una altra a complir les normes. Ara es fa la víctima, però la víctima és la ciutadania que veu com alguns polítics actuen impunement.

El Sindicat de Periodistes de Catalunya, el Sindicat de Professionals de la Comunicació i el Grup de Periodistes Ramon Barnils han condemnat les pressions exercides contra el periodista Jordi Pascual Mollá de elCugatenc.

La nostra associació **mésvdx** s'oposa frontalment a aquest intent de silenciar i obstaculitzar la feina periodística i demana a Junts l'assumpció de responsabilitats. Alhora, se solidaritza amb el periodisme d'investigació, que cerca la veritat, encara que aquesta pugui ser incòmode per algú. ◀

Article signat per la nostra Associació **mésvdx**, publicat a **elCugatenc** el dimecres 1 d'abril d'aquest any.

La notícia original de la denúncia el podeu trobar seguint l'enllaç del codi QR:

Amor pels animals

Com es pateix quan perds el gos! L'altre dia el nostre Pingu va desaparèixer i quin ensurt! Mentre el buscàvem, inesperadament, vam rebre una trucada d'una veïna que l'havia trobat sol i perdut i amb les dades de la xapa il·legibles. Va decidir portar-lo al veterinari i allà, gràcies al xip, el van identificar i ens van localitzar. Moltes gràcies! De retruc, ens va fer descobrir l'existència d'un grup de *WhatsApp* d'amants dels animals que es diu *The Walking Dogs*, ple d'empatia i solidaritat. Són persones de Valldoreix i Mira-sol que estimen els animals i que es desviuen pel seu benestar i ajuden a trobar qualsevol mascota perduda. El Pingu va tornar content a casa després de l'aventura i ben alimentat. Li havien donat pizza per dinar!

Ara, quan s'escapa, és fàcil trobar-lo: a la pizzeria! ◀

Taxa d'escombraries: una llarga història

**El servei de recollida ja es cobrava amb l'IBI,
i la nova taxa representa una doble imposició.**

L'alcalde de Sant Cugat, Josep M. Vallès, i el tinent d'alcalde d'Economia, Carles Brugarolas (Junts), han fet un gran esforç per justificar la nova taxa de recollida de residus. Aquesta taxa té moltes mancances, però aquí ens centrarem en el seu argument principal: que no la volien aplicar, que els ve imposada i que no la podien evitar. Però això... és fals.

Entre 2006 i 2024, durant divuit anys, el cost de la recollida de residus s'ha pagat amb els impostos generals, especialment amb l'IBI. Ara ens diuen que cal crear una taxa «imposada per Europa» que reflecteixi el cost del servei i es reparteixi entre la ciutadania. Res a dir.

Es podia crear la nova taxa i reduir simultàniament l'IBI en una quantia equivalent. Fàcil.

A partir d'aquí, i amb un efecte neutre sobre el pressupost de 2025, la taxa es podria actualitzar quan correspongués.

Però no s'ha fet així. Ens cobren la nova taxa i no redueixen cap altre impost. És a dir, ho paguem dues vegades.

Se suposa que la taxa imposada el 2025 cobreix el cost d'aquell any. Si no s'hagués creat, aquest cost s'hauria pagat igualment des del conjunt d'impostos municipals, on ja estava integrat el cost del servei. De fet, fins al 2006 la recollida es cobrava separatament, a l'empara de l'ordenança fiscal número 15, i encara uns anys més es va cobrar separatament en les activitats empresarials. Després, el cost s'ha continuat pagant any rere any a l'empresa concessionària a través del cistell d'impostos municipals. Només en aquest sentit, l'alcalde té raó: no calia una nova taxa, perquè el

servei ja es cobrava, tot i no estar identificat específicament.

Però, previsors quan els convé, a finals de 2025, amb la taxa ja implantada i un nou contracte de recollida porta a porta més car que l'anterior, aproven pujar-la un 26% per al 2026. La mobilització ciutadana els fa recular. Davant milers de queixes, aturen l'augment, treuen pit i es penegen la medalla

d'una «reducció». Quina reducció si ens cobraven dues vegades? Només redueixen una mica, com per fer callar les protestes.

D'altra banda, cal avançar tan ràpidament com sigui possible en l'adequació de la taxa a la normativa europea: s'hauria de distribuir la taxa de manera més proporcional a la generació real de residus, no com ara, que es basa en el valor cadastral, un criteri molt allunyat del principi de pagar segons el que es genera. És cert que, sense les dades dels xips dels cubells, és difícil aplicar un sistema plenament proporcional. I l'App de control no funciona!

Seria molt més just pagar en proporció al nombre d'habitants de cada casa i no del valor cadastral.

Però Brugarolas es va atrevir a afirmar, a la reunió veïnal del 14 de febrer, que el cens de Sant Cugat no és fiable, que era inconsistent! Del cens en depenen serveis essencials: escoles bressol, escoles de primària, instituts, sanitat, mobilitat i molts altres... Com s'ho fan per governar bé?

Adicionalment, cal continuar treballant perquè tothom —empreses, comerços i famílies— generi menys residus, separi millor i contribueixi a un millor reciclatge. ◀

Assumpta Pla: com a presidenta del Casal de la Gent Gran de Valldoreix sento que faig una tasca social.

N'és presidenta des del 2024. Va començar al Casal com a voluntària.
Va descobrir-hi un món de gent activa, agradable, on fer amics.

—Quina és la principal funció que fa el Casal de la Gent Gran a Valldoreix?

Fa una tasca social. Hi ha gent gran que se sent molt sola, a Valldoreix, com a tot arreu. I això pesa molt. Les persones troben amics al Casal, socialitzen. En certa manera, aquest escalf millora el seu estat d'ànim i també la seva salut.

—És doncs fàcil fer-hi amics?

Sí, si el nouvingut o nouvinguda s'apunta a alguna activitat de les que fem, serà molt fàcil que faci amistats. A l'octubre vam muntar un club de Rummy, i té tant èxit que falten taules perquè tothom hi pugui jugar. Hi ha un grup de ping-pong, amb més de 30 inscrits. S'ha vist que va molt bé per mantenir els reflexos. I molts tallers, com un de nou de ceràmica, que també té molt èxit. A més de sortides culturals.

—Quants socis hi ha actualment?

Uns 400. Actius en són 150, els que participen habitualment de les activitats. N'hi ha no només de Valldoreix. També de Sant Cugat, de Mira-sol, de la Floresta...

Si ens voleu conèixer, estem al carrer Tibidabo, 7, al costat del Restaurant el Casalet.

—Quina edat és la més representada?

El més jove té 62 anys. El gruix és a partir dels 70 i fins als 85. Però hi ha dos socis de 90 i un de 101 anys! Un

70% són dones, diria. Als homes els costa més sortir de casa. Les dones solen portar-hi una amiga. Són més sociables.

—Quina quota es paga?

45 € l'any. Tenim ajuda de l'EMD.

—Quina és la teva relació personal amb Valldoreix?

Jo hi vaig venir, amb 5 o 6 anys, a la típica caseta d'estiu. Quan em vaig casar, m'hi vaig instal·lar amb el marit, que també havia estiuat aquí. Després ens vam separar, i vaig anar a viure a Barcelona. Bo i jubilada, he tornat, amb el segon marit, i a la mateixa casa de sempre.

—Per tu, que tens aquesta perspectiva del temps, com ha canviat Valldoreix?

En moltes coses és millor. Molts més carrers asfaltats o el comerç. Ara és una bona època per comprar aquí, per exemple. Hi ha més botigues. Però per mi, Valldoreix ha crescut massa i ha perdut aquell esperit de poble. Hi ha molta gent que no hi fa vida. Els qui s'hi poden comprar una casa tenen molts diners i no fan xarxa, perquè el cap de setmana marxen a la segona residència.

—I què faries per animar la gent a fer més comunitat?

Fer més ressò de les activitats populars i culturals que les associacions organitzen, com la sardinada o la paella republicana. El Carnestoltes, la Cavalcada, que enguany ha estat fabulosa. Són espais per establir contacte i gaudir del veïnat. En l'àmbit cultural, en aquests darrers temps Valldoreix ha avançat molt.

—Trobes a faltar alguna cosa pel que fa a la cultura, per cert?

Falten serveis. No tenim centre cultural, per exemple. Ens cal un teatre, una bona biblioteca. La Casa de Cultura és petita i no dona l'abast per a la demanda que hi ha. La Nau no és un espai adequat, s'hi sent el soroll de cotxes, de la pluja... Amb 9000 habitants necessitem més equipaments.

—L'EMD té previst un projecte de centralitat. El coneixes?

Sí, encara que no comparteixo del tot la idea. M'agrada com és ara l'espai on estem. Hi ha correus, el Casal, la plaça meravellosa per als nens... Tot centralitzat aquí col·lapsarà molt el trànsit. El Centre Cultural es podria fer on hi ha ara l'envelat.

—Pel que fa a l'habitatge, hi ha una proposta de l'actual govern sobre la taula per canviar el pla urbanístic i que els habitatges puguin passar de ser unifamiliars a bifamiliars. Què en penses?

Em sembla molt bé. Els fills es podrien quedar a viure aquí més fàcilment. Els meus volien viure a Valldoreix, però no han pogut. ◀